

Totalt på udebane

Af Peter Wihan, Slagelse PI.
Fotos Kurt Petersen, Assens PI

Jeg har i flere omgange raslet med sablen og truet med at stille op i et MTB-løb. Nu lykkedes det endeligt, da Assens PI. 2. december 2014 stod for 3. afdeling af MTB-vintercuppen.

Træning var det ikke blevet til, men til gengæld var udstyret blevet trimmet lidt siden MTB-Oatlon i Vejle i 2011. Man skal jo som bekendt ikke gå ned på udstyret! Den gamle aluminiumshest med støtteben, ringeklokke og anhængertræk, var blevet erstattet af en pæn og bestemt ikke slidt Trek 6500.

Løbet skulle foregå lige syd for Assens på en fin lille rundstrækning ved Brunebjerg. De 2,9 km var et godt sammensurium af hurtige stræk, snørklede stier i skov og et par onde stigninger med tilhørende nedkørsler. Vejret denne herlige tirsdag var præget af en middeltemperatur lige over frysepunktet, ingen sne, men desværre heller ingen sol!

Jeg var kommet tidligt hjemmefra, så jeg lige kunne få de sidste trick af de erfarne folk inden min ilddåb. Heldigvis havde arrangøren, Kurt Petersen fra Assens PI, forbarmet sig over mig og sat mig på begynderholdet. Klogt træk set i

Start nr. 41, Erik Damgaard,
Odense PI

lyset af den ømme krop, jeg indkasserede dagen efter. Cirka 35 deltagere havde indfundet sig, og at dømme ud fra den kostbare cykelpark var det ildsjæle, der havde prøvet turen før. Jeg måtte derimod lige forhøre mig om dæktryk, klikpedaler og reglerne. Samtidig var jeg også interesseret i at se nærmere på tidstagningen, da jeg havde leget lidt med tanken om at afholde et løb på Sjælland, hvor der desværre ikke er et eneste løb i år.

Klokken 11 gik starten og 1. og 2. klasse blev sendt afsted først. Vi var 3 fremmødte på begynderholdet, men da vi startede sammen med en anden klasse, havde jeg hverken tid eller overskud til lige at bekymre mig om de andre konkurrenter. Succeskriteriet var vist i første omgang også bare at undgå styrt og mekaniske problemer. Meeeeen - lidt konkurrencemenneske er man jo altid.

Fra første minut var tempoet højt, og jeg lagde mig lidt i baggrunden, så jeg lå lige bagved 2 andre. Det var 6 runder vi skulle igennem, så det så jo egentligt ret overskueligt ud. Jeg havde også taget en prøverunde, og den forløb ret fint. Turen over Brunebjerg var stejl, men ikke uoverkommelig, og turen kunne fint gennemføres uden at stige af cyklen. Jeg havde desværre ikke lige været opmærksom på, at mine pedaler på MTB'en var anderledes end mine pedaler på ryttercyklen, så jeg måtte undvære fordelen ved at klikke fast og i stedet køre turen i gummisko.

De første 2 runder var delvist en kamp for at hænge på de hurtige steder, og samtidig følte jeg lidt frustration over de snørklede passager, hvor jeg var lidt hurtigere, så jeg måtte holde igen for ikke at køre op i næste mand. Samtidig fik vi kontakt med 2 folk fra en anden gruppe, så på 3. omgang måtte det briste eller bære. Jeg overhalede de 2 i mit felt i højt tempo kort før en snørklet passage. Kort efter var der desuden overskud til at overhale de andre 2, som vi havde indhentet op af Brunebjerg. Det var dog efterhånden begyndt at gøre rigtigt ondt at passere denne og pulsen, synes jeg, lå alt for højt.

Det var dog dejligt at det pludselig gik hurtigt med at komme frem i feltet. Ved næste passage af Brunebjerg, blev selvtilliden dog lige sat et stykke tilbage, da foreste mand fra 1. klasse overhalede mig med et tempo langt over mine evner. Det var meget imponerende og på nedkørslen, tænkte jeg, at manden ganskegivet havde et dødsønske. Ikke længe efter kom der flere fra 1. klasse, og der var absolut ingen pointe i at forsøge at følge efter dem. 6. runde var en laaang kamp

Klasse 1 sendt ud på i alt 10 omgange.

Klasse 1 og løbets vinder, Rasmus Feldballe, Silkeborg PI

mod målet, med krampe i øverste del af begge lår, men alligevel fik jeg dog overhalet en mere, der også så træt ud. 1 time og 10 minutter i sadlen blev det til og selv med en god grundform, var jeg ganske brugt og ødelagt. Jeg måtte sande, at orienteringsløb og MTB er 2 vidt forskellige sportsgrene, men dejlig natur og træthed efterfølgende har de tilfælles.

Uden at vide det var det lykkedes at overhale de 2 andre i begynderklassen, og selvom vi kun var 3, så var jeg nu glad for, at det var lykkedes. De var nu ikke mange sekunder efter mig, så flot kørt af alle.

Efter løbet var der dømt hyggelig bispisning på Assens stadion, og selvom Kurt Petersen havde talt forventningerne lidt ned, så var det pragtfulgt at få en god gang varm mad efter en iskold tur i skoven. Præmierne skulle også lige fordeles, og vi fik mulighed for at kigge lidt mere på omgangstiderne. Her måtte man bare tage hatten af for, at nogen kunne klare runden på under 10 min, når andre (undertegnede iblandt) skulle bruge 12 min.

Tak for en super dejlig dag i skoven. Jeg er bestemt ikke skræmt, men jeg har stadig ondt.

I øvrigt henvises til websiden www.politisport.dk